

[Henning Philipsen.]

hr. Guldberg og andre borgerlige politikere om, at man laver ikke ustraffet et boligforlig i dette land uden om socialistisk folkeparti.

Axel Ivan Pedersen: Når jeg føler mig fristet til at tage ordet, er det, fordi hr. Henning Philipsen i sine bemærkninger sagde, at alle i dag var enige om, at boligforliget var en fiasko. Jeg vil straks erklære, at jeg er ikke enig i, at denne påstand er rigtig.

Boligforliget blev indgået under de forudsætninger, man dengang havde, og de var nogle ganske andre end de forudsætninger, vi har at føre boligpolitik under i dag. Jeg synes, det er meget væsentligt at erindre sig, at når boligforliget ikke kom til at give det, som man havde ventet af det, så var det, fordi forudsætningerne i høj grad ændrede sig.

Jeg vil gerne føje til, at det, som var det væsentligste incitament til at lave et boligforlig, var jo den kendsgerning, at hvis dette boligforlig ikke var kommet, så var bygge-riet ganske simpelt gået i stå på daværende tidspunkt. Det kunne vi hverken beskæftigelsesmæssigt eller bolig-mæssigt holde til i det danske samfund.

Må jeg også føje til, at der blev jo ved boligforliget skabt to væsentlige ting, nemlig en rentesikringsordning for det sociale byggeri og en boligsikringsordning, som jeg tror at alle — selv om den sidste måske nok bliver noget misbrugt — anser for at have været gode foranstaltninger. Jeg kunne fristes til at sige til hr. Henning Philipsen, når han nu — hvad jeg da ikke er utilbøjelig til at takke ham for — melder sig som villig til at være med til at lave en langsigtet boligpolitik, at jeg går da ikke ud fra, at det skal blive på bekostning af disse to ordninger, som jeg her har nævnt.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg først rette en tak til samtlige ordførere for en, synes jeg, relativt saglig debat om disse problemer, selv om jeg naturligvis må erkende, at indlæggene var krydret med nogle småting, som jeg godt vil have lov til at tage lidt fat på.

Til hr. Svend Jakobsen vil jeg sige, at når vi har valgt den administrationsform at lægge afgørelserne ud til kommunerne og

lade dem i samarbejde med amtsarbejds-markedsnævnene og de lokale arbejds-markedsmyndigheder klare disse problemer, er det, fordi vi mener, at det for det første er den rigtigste måde, at man derude ser på disse ting, og for det andet giver den bedste og mindste administration.

For hovedstadsregionens vedkommende har vi måttet lave en særlig ordning, som jeg har redegjort for i den tale, jeg holdt i tirsdags her i folketinget. Det er vel en af de ting, man kan tænke på, når man nu står over for at skulle ordne sådanne sager i hovedstadsområdet, at vi må da håbe, at dette folketing kan finde frem til en ordning af hovedstadsregionen i henhold til de forslag, som indenrigsministeren har fremsat, og på baggrund af de mange eksempler, vi får på, hvordan vanskelighederne med mange forskellige sager melder sig, fordi hovedstadsregionen har den struktur, som den i dag har.

Hr. Svend Jakobsen spørger mig om den hensigt i retning af at udvide kvotaen, som pressen kan meddele noget om i dag. Det drejer sig altså om det storkøbenhavn-ske område, dvs. det er de tre hovedstadsamter, som er under denne ordning. Jeg kan her nævne, at jeg i går havde et møde med de tre amters chefer for arbejds-markedsnæv- nene og for arbejdsformidlingen; her drøftede vi situationen igennem, og jeg fik et indtryk af, hvordan de bedømte mulighederne for at fastsætte nye kvoter. Disse drøftelser vil nu medføre, at vi overvejer, hvordan dette kan gøres, og det vil ske meget hurtigt.

Jeg kan samtidig her give udtryk for, at der var meget stor glæde hos disse arbejds- markedsnævn for at komme med i dette arbejde og blive brugt, og det er da muligt, som én har sagt her i debatten i dag, at man i højere grad kan drage dem ind i det arbejde, som ligger med at bedømme både bygge- og beskæftigelsessituationen. Det vil jeg dog ikke på nærværende tidspunkt tage stilling til, men jeg synes godt, at det kan være en positiv ting.

Hr. Bendix gav udtryk for, at det var os selv, der havde skabt situationen — flere var inde på lignende betragtninger — og der herskede også en lille smule tvivl hos hr. Bendix, vel nok mere end hos så mange andre af ordførerne, om nødvendigheden af